

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171016672/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

WILLIBALD.

Jeg var en Tid lang opfyldt af Kærlighed til den Kvinde.

OBERSTEN.

Det antog jeg dog ikke, at man nærrede Kærlighed til saadanne Kvinder.

WILLIBALD.

Jo, Fader! Naar man er fire og tyve Aar og saa naiv, som jeg var det dengang. Jeg kan ikke kalde det med noget andet Navn. Spørg mig selv nu bagefter, hvad det var for taabelige Drømme og Planer, der tumlede sig i mit Hovede overfor hende. Jeg ved det knap selv, jeg husker dem næppe, og det var vel ogsaa netop slet ingen Planer, bare Drømme, Fantasterier, Selvforglemmelse, alt hvad Du vil kalde det, men mere end Sandserne alene, det var det.

OBERSTEN.

Hayde det endda kun været dem, havde jeg nær sagt. --

WILLIBALD.

Ja, og det kunde Du have sagt med Rette, Fader. Saadan var det hos von Renitz, hos Baumberg og hos Schramm ogsaa; de vidste allesammen saa ganske nøje, hvad de vilde hende, men hun

tog ikke nogen af dem, hun valgte mig, fordi netop ogsaa det betog hende, som var en ung Kvinde endnu, at jeg slet ikke tænkte, men bare lod mig rive med af hende.

Husk paa, at indtil da havde alting været Plan i mit Liv, i min Opdragelse og fra Skolen og Lieutenantstiden, alt, lige ned til det, som havde sendt mig til Berlin. Og jeg havde sat hele en Mands Kraft ind paa alt det Arbejde. Nu gav jeg den løse Tøjler overfor en Kvinde. Og alt det, jeg før havde villet og tænkt for mig selv og for Jer, det blev slugt op af denne Stolt-hed, naar hun sagde mig, at hun var min.

FRUEN.

Hun maa være kommen til at elske Dig højt. —

WILLIBALD.

Og jeg kunde glemme alting i den Kvindes Skød. —

OBERSTEN.

Jeg mente, det kom for en Mand her i Livet netop an paa at huske, til ethvert givet Øjeblik at huske helt.

WILLIBALD.

Men det var netop det at glemme, jeg fik lært hos Fru von Aksajeff, og det lærte jeg til